

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Quomodo Deus animam Christi ad se reduxit, ipsum transfigurari fecit, &
assumpsit. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

tem CHRISTI prophetarunt, CHRISTVM tunc uenturum quando uenit, ita factum sicut fecit, ita moriturum sicut mortuus est. Et attendendum, quomodo Gabriel angelus Danieli reuelauit, post 62. hebdomadas CHRISTVM occidi debere, ut legitur Danielis 9. Cap. quemadmodum & factum fuit. Ille enim Gabriel angelus hæc reuelauit propheta, quem ponit Mahumet, sibi Alchoran intima se. Quomodo igitur hoc stabit, quod Gabriel iussu Dei mortem CHRISTI propheta prædixerit, & eidem lapso tempore illo prius per ipsum prædicto, dicat, ipsum non fuisse mortuum, deum & se mendaces faciens? Adhuc cōsidera, quomodo CHRISTVS ante mortem sic se in cruce moriturum suis discipulis prædixit. Ita concorditer dicunt historice illius temporis: & sic tenuerunt omnes tam Christiani, quam Iudæi & gentiles, ante Mahumet quasi sexcentis annis. Vnde debet argumentum sumi, quod si Alchoran hoc negat, utiq; euangelio est potius standum, cum nullam rationem assignet. Dicunt autem quidam compositor Alchoran uisum fuisse, hoc esse blasphemum, & de tanto propheta credi non debere, quasi non dicat ad eius honorem. Sed si hoc sic putauit, utiq; mysteria crucis CHRISTI ignorauit. Crucifixio enim CHRISTI, est ipsius CHRISTI exaltatio, & glorificatio, Christianorū iustificatio et uita, et omnium hominū resurrectio. Multi fuerunt reges & principes, qui Christianos deridebant & persequabant, eò quod crucifixum colorent, uti Egeas in Achaia Andream primum CHRISTI discipulum: cui apostolus respondebat, hanc derisionem euenire ob ignorantiam mysteriorum mortis CHRISTI in cruce, quæ per gentiles capi non poterant. Et Paulus apostolus, dum de cruce CHRISTI prædicaret, licet Iudæis esset scandalum, & sapientes mundi Græci hoc stulticiam reputarent; tamen nō tacuit, quousq; redemptionis mysteria Christianis aperiret. Certum est igitur, quod Alchoran illis Arabibus, si sine mysteriorum apertione CHRISTVM crucifixum aperte asseruisset, CHRISTVM in eorum mentibus non magnificasset. Voluit igitur secundum piam interpretationem, occultare ipsis uilem mortem, & quod adhuc uiueret & uenturus esset affirmare. Quoniam eius resurrectionem à morte, per potestatem quam habuit animam suam ponendi & iterum assumendi (ut in euangelio fatetur) non potuisset persuadere, nisi ipsum non solum hominem, sed & Deum ostendisset: quod unitati Dei, quam prædicabat, aduersari putabat. Nec conueniebat fidei suæ asserere, ipsum, iam à morte resurrexisse, ut statim diceretur. Ideo sic fortè locutus est. Dicit tamē hæc taliter, quod sapientes elicere possunt, euangelium uerissimum esse ut putabat.

QVOMODO DEVS ANIMAM CHRISTI AD

se reduxit, ipsum transmigrare fecit & assumpsit.

Cap. XIII.

Alchoran recitat, quod cum increduli fraudulenter cū CHRISTO agerent, scilicet studentes ipsum per mortem extinguere, delusi sunt. Quem creator taliter affatus est: Ego tuam ad me reducens animam, & exaltans, ab incredulis te liberaui. Post hoc alibi dicit, quomodo Deus ipsum CHRISTVM ad se transmigrare fecit. Iterum alibi dicit, CHRISTVM per Deum ad se assumptum. Hæc omnia ordinate Christiani sic esse affirmant. Nam euangelio teste, dum claret uoce magna in cruce ad patrem, ut quid eum dereliquisset, & subiungeret, quod in manus suas commendaret spiritum suum, quem sic clamando emisit, tunc hoc uerificatum est, quod deus animam eius ad se reduxit. Idem enim est anima & spiritus. Sed per resurrectionem, uerificata est transmigratio. Iuit enim per mortem ad uitam immortalem. Sic cum deus ad ipsum, qui solum habitat immortalitatem, transmigrare fecit; & hanc transmigrationē Christiani pascha nominant.

nominant. De quo etiam Alchorā meminit. Vltimò in ascensione CHRISTI ad
 patrem assumptio uerificata existit. Negat autem Mahumet, Iudæos eum pere-
 misse: sed dicit, alium illi similem ipsos suspendisse, nullam faciens unquam de
 cruce mentionem. Aduerte Mahumet sic forte argumentari uelle: CHRISTVS *Christum à Iu-*
 uiuit, ergo per Iudæos non est peremptus. Si enim peremptus fuisset, quomodo *deis crucifi-*
 uiueret, nisi resurrexisset? Resurrectio autem mortuorum nondum aduenit, sed *xum quomodo*
 uentura est dies in qua omnes resurgent & redibunt. Ante illum diem omnia *neget Alcoran*
 quæ uitam habent, siue angeli, siue homines, siue alia animalia, extingui necesse
 est: ut omnium resurrectio & reditio fiat. CHRISTVS igitur qui uiuit, quod cer-
 tum est, nunquam fuit peremptus, morietur tamen tandem, et in die resurrectio-
 nis resurget. Hæc est Mahumet persuasio, quæ in Alcoran licet sparsim, conti-
 netur. Tamen Cap. 49. dicit: Primo quidem buccinæ sonitu morti succumbunt
 omnia, nisi quæ Dei dextera protexerit. Secundo sonante, reuiuiscunt. Et hæc
 nota propter sequentia. Et aduerte, quod Mahumet tenet solum Deum resusci-
 tatorem mortuorum, & quod resuscitati & resuscitandi non debent censerè re-
 surrexisse à mortuis. Ideo oportet illos denuò mori ante diem resurrectionis. De-
 inde considera, inter diem mortis & diem resurrectionis secundum ipsum nul-
 lum sensibile tempus currere. Ita quod Abel filius Adæ primus mortuus, quan-
 do resurget, non iudicabit se diutius fuisse mortuum, quàm ille qui statim ante
 diem resurrectionis morietur. Dicit enim Cap. 55. in fine: Die namq; iudicij, qua
 patebit singulis mandatum nostrum, accedent singuli quasi non morati, nisi per
 diei horam unam. Sic dicit etiam Cap. 29. & in alijs locis sapissime. Ob hoc de
 illo medio tempore post mortem, & ante resurrectionem non facit æstimatio-
 nem, licet dicat, illos qui propter deum mori uidentur, non mori. Sic etiam in Al-
 coran scribitur. Obsequio dei peremptos nemo mortuos existimet, sed illos po-
 tissimū uiuos & sanos. & alibi: Obsequio diuino, deiq; dilectione mortem sube-
 untibus, diuina pietas gaudia præbens, superuenit. Et iterum: In uijs dei morien-
 tes, nequaquam mortui dicendi sunt. Illi namq; de bono dei dilectioneq; gauden-
 tes, apud Deum uiuunt: expectantes post se relictos, nihilq; timentes. Vnde licet
 dicat, omnis anima mortem gustabit, tamen cum euangelium dicat, non debere
 timere eos qui cum corpus occiderint, non habeant quid amplius faciant, quia
 animam occidere non possunt, sed eum qui etiam ultra hoc potest animam mitte-
 re in gehennam. Ideo secutus est euangelium & libros sapientiæ, quomodo iu-
 sti, licet oculis insipientium uideantur mortui, sunt tamen uiui & in pace. Et nihilo-
 minus animas talium demum mortem gustaturas affirmat, ut resurgant in ge-
 nerali resurrectione, quam appellat diem ueritatis. Dicit enim sic in Alchoran: *Dies ueritatis.*
 Die ueritatis, qua resurgent animæ & angeli. Et in doctrinis ad Abdalla: In die
 illo mandabit Deus angelo mortis, ut omnem creaturam spiritum habentem in-
 terimat, tam angelos omnes, quàm diabolos omnes, quàm homines, aues, pisces,
 beluas & pecora. Sic enim ait in Alcoran: omnia mortua præter deum. Et sub-
 iungit: Quomodo Adriel angelus mortis, demum seipsum interimet. Post sequi-
 tur resurrectio, sic dicens: Tunc Raphaël accepta tuba, cuius longitudo quingen-
 torum annorum, stans in Hierusalem, insufflabit tubam, & efflabit omnes ani-
 mas interim sibi seruatas, quæ euolabunt ad corpora sua. Secundum hanc opi-
 nionem certum est, CHRISTVM non esse peremptum à Iudæis, quo ad animam,
 propter deum enim, ipsum interfecissent: & tales non debent censerè mortui.
 Vnde id quod Iudæi CHRISTVM suspenderūt, falsum est omnino. Sed id quod
 sequitur in Alcoran, Profitentes etiam se suæ cædis auctores, cordibus suis non
 minimam ambiguitatem inde gerunt, sed eum nullatenus interfecerunt: est be-

ne considerandum. Videtur enim, quod ex his uerbis non negetur, quin Iudæi cædis CHRISTI auctores esse possint: licet ipsum non interfecerint. Non negatur igitur, CHRISTVM crucifixum in toto, Alchoran: quam crucifixionem non Iudæi, sed Pilatus facere poterat, modo quo dicit euangelium.

DE RESURRECTIONE IESV CHRISTI,

Cap. XV.

Christi resurrexio asserta in Alchoran. **Q**UOD autem CHRISTVS expers malorum, mortuus, & sua uirtute iterum uiuus accessit, ex Capite uicesimo octauo, medio scilicet, Alchoran uidetur manifeste haberi, ubi CHRISTVS post multa sic scribitur locutus: Deus me uirum non difficilem, sed malorum expertem creauit: & super me est diuina salus in die meæ natiuitatis & mortis, à qua uiuus iterum accedam. hoc est de CHRISTO Mariæ filio uerbum uerax, in quo tamen plurimi dissentiant. Ecce dicit de die mortis, & non de die generalis resurrectionis, sicut dicit alibi de Ioanne Zachariæ. Vbi dicit, quod diuina salus super ipsum Ioannem die natiuitatis, mortis & resurrectionis. Et ideo intelligo, CHRISTVM ante illum diem mortuum, & iterum uiuum accessisse, modo quo euangelium hoc recitat. Vnde non est uerum, CHRISTVM & omne uiuum mori sonante buccina, aut per Adrielem mortis angelum, ut in doctrinis Mahumet legitur. Ideo pro correctione illius assertionis Capite quadragesimo secundo adijcitur: Omnia morti succumbere, nisi quæ dextera Dei protexerit, etsi aliquis sit illa protectione dignus, utique CHRISTVS erit, quo nullus dignior, imò ipse est illa Dei manus dextera, seu potentia: per quam Deus fecit, & facit, atque faciet omnia. Facit ad hoc id quod legitur in Chronica Machumet & ipsius successorum regum, Mariam matrem IESV post ipsum quinque annis superstitem fuisse, & quinquaginta quatuor annos uixisse. Sed dicite nobis magistri legis Arabum: Si propter Deum interempti non sunt mortui, quia apud Deum uiuunt; utique anima illorum à corpore separata uiuet, debetne anima illorum post hoc die occisionis omnium uiuentium mori? & si dicitis quod sic: Nonne ille Dei amator, in uia Dei ambulans, qui ea die interficitur per angelum mortis, etiam non moritur in anima, sicut si dudum ante fuisset interfectus? Si sic: Non erit igitur ille secundum animam Dei generalis resurrectionis mortuus, quare nec prius interempti propter Deum. Non enim erunt peioris conditionis. Anima igitur omnium talium nunquam morietur, neque surget; licet homo totus ex anima & corpore, qui mortuus fuit, resurget. Et quia non est conueniens, dicere animam peccatoris mortuam, & extinctam, à deo resuscitari ad finem, ut ardeat æternaliter in gehenna: ideo CHRISTI doctrina, animam non posse occidi, utique uerissima est. Oportet ergo, quod id Alchoran, Omnia mortua præter Deum, intelligatur in comparatione ad Deum: qui solus habitat immortalitatem. A quo omne uiuens in tantum uiuit, in quantum ipse Deus id illi tribuit. Sed Deus tribuit animæ intellectiue ut libere uiuat, & iudicetur si errorem ueritati præfert. Non deficiet igitur, cum sit subiectum diuini iudicii. Animalia uero ratione carentia cum non possint iudicari, & ad iudicium ipsa resurgere non sit necessesse, in uanum resurgerent. Et quomodo eadem animalia resuscitarentur, anima priore non redeunte in corpus, quæ penitus per mortem fuit extincta, & in nihilum redacta? Sic anima intellectiua cum creetur ex nulla præiacenti materia, si ipsa per mortem in nihilum redigeretur, quomodo eadem resurgeret? Ita nec angeli, nec daemones resurrectione opus habent: cum sint intellectualis naturæ.